כו: ארוסה פרק רביעי סוטה

אבל הא הואיל ואסורה וקיימא אימא לא קא משמע לן. תימה הא שמעינן לה מגלמנה לכהן גדול לאסירה וקיימא לבעל ואפ"י הכי איצטריך קרא דכי משטה אשתו למעוטי הא לאו הכי הוה שוה וכן על מה שאמר אים אמר רחמנא ולא קטן גרמא דזוקא משמיה ממעט לה קרא אבל נאסרה על ידי קיומו זה ולאו למעוטי קרוביה אחת: **איש אמר רחמנא.** ובכל אים אותה: **שחוף.** שבשרו נשחף וכלה ויבש ואין בו כח. ובתורת כהנים[1] נקלות שניו דוגמתו יש לך אדם שהוא מולה ומוטל במטה אבל בשרו בשרו שמור עליו תלמוד לומר את השחפת[2] מלמד שבשרו נשחף: **מקנין על ידו כו'.** כמו והיין בה מקנין על ידו פשיטא: **ופוסל בתרומה פשיטא.** אם הוא אחד מן הפסולים המחללין את האשה כגון עובד כוכבים ועבד הרי הן כבהמה וכיון דלית להו הויה לא נפסלו. עובד כוכבים אין לו קידושין בישראל דכתיב (ויקרא כ) איש אשר יגלח את אשת רעהו ותניא בסנהדרין (דף נב:) פרט לאשת (ג) אחריס אלמנה לית להו איסור. עבד עם החמור כתיב בהו[3] עם הדומה לחמור: **מי שיש לו אלמנות וגירושין בה.** הוא דכי אין לה זרע ממנו ושכב אל בית אביה מלחם אביה תאכל[4] דלא פסלה בביאתו יצא עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין בה אלא תפסו לו בה קידושין וכשמת אין שם אלמנות עליה. ובגמרא[5] פריך אימא נקולא דמי שיש לו אלמנות וגירושין הוא דכי אית לה זרע לא תיכול אכל עובד כוכבים ועבד אפי' אית לה זרע מיניה תיכול והתם משני לה [6]בהכא על יבמתו. ומיהו שמעינן [ליה מהא] דמקנין ע"י עובד כוכבים: **ואלא.** מי שאינו אים דמתני' למעוטי (ג) בהמה: **דאין זנות לבהמה.** אינה נעשית זונה בבעילת בהמה ואינה נאסרת על בעלה: **אתן זונה.** נתן עלה באתנגה: **מחיר כלב.** החליף כלב בטלה: **אתן כלב.** שאם אדם אומר לזונה הילך טלה והכעלי לכלבי: **מחיר זונה.** היתה לו שפחה זונה והחליפה בטלה. ומדקאמר אתן כלב מותר מכלל דלאו זנות הוא דאי זנות הוא הוה מיהל עלה שם אתן: **ואלא מהו דתימא נטמאה שני פעמים.** אמורים בכרשה ודרשינן ליה לקמן (דף מ:) אחד לבעל ואחד לבועל היכא דמיתסרא בהא זנות אבל הא הואיל ואסורה וקיימא אימא לא קא משמע לן: חוץ מן הקטן [וכו']: [3]איש אמר רחמנא ולא קטן ושאינו איש למעוטי מאי אילימא למעוטי שחוף והאמר שמואל שחוף [4]מקנין על ידו [5]ופוסל בתרומה מקנין על ידו פשיטא מהו דתימא [6]ושכב איש אותה שכבת זרע אמר רחמנא והא לאו בר הכי הוא קמ"ל ופוסל בתרומה פשיטא מהו דתימא [4]לא יחלל זרעו אמר רחמנא דאית ליה זרע ליחלל דלית ליה זרע לא ליחלל קמ"ל ואלא למעוטי עובד כוכבים והאמר רב המנונא [5]עובר כוכבים מקנין על ידו [7]ופוסל בתרומה מקנין על ידו פשיטא מהו דתימא נטמאה נטמאה שתי פעמים אחד לבעל ואחד לבועל היכא דקמיתסרא בהא זנות אבל הא הואיל ואסורה וקיימא אימא לא קמשמע לן ופוסל בתרומה פשיטא מהו דתימא [5]ובת כהן כי תהיה לאיש זר אמר רחמנא דבר הויה אין דלאו בר הויה לא קמשמע לן דפסיל מדרבי יוחנן [8]דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל [9]מנין לעובד כוכבים ועבד שבאו על הכהנת ועל הלוויה ועל בת ישראל שפסלוה שנאמר [6]ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין בה ואלא למעוטי מאי א"ר פפא [10]למעוטי בהמה דאין זנות בבהמה [11]אמר ליה רבא מפרזקיא לרב אשי מנא הא מילתא דאמור רבנן [12]אין זנות בבהמה דכתיב [7]לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב וגו' [13]ותניא [14]אתנן כלב ומחיר זונה מותרין שנאמר גם שניהם שנים ולא ארבעה ואלא שכבת זרע ל"ל מיבעי ליה [15]לכדתניא ש"ז פרט לדבר אחר מאי דבר אחר אמר רב ששת פרט לשקינא לה שלא כדרכה אמר ליה רבא שלא כדרכה [16]משכבי אשה כתיב אלא אמר רבא [17]פרט לשקינא לה דרך אברים א"ל אביי פריצותא בעלמא היא ופריצותא מי אסר רחמנא אלא אמר אביי פרט לשקינא לה בנשיקה הניחא למ"ד [18]הערוה [19]זו הכנסת עטרה אבל נשיקה ולא כלום היא היינו דאתי קרא למעוטי נשיקה אלא למאן דאמר דאמר הערוה זו נשיקה מאי איכא למימר לעולם לשקינא לה דרך אברים ומהו דתימא בקפידא דבעל תליא רחמנא ובעל הא קא קפיד קמשמע לן אמר שמואל ישא אדם דומה

אבל הא הואיל ואסורה וקיימא אימא לא קא משמע לן. תימה הא שמעינן לה מגלמנה לכהן גדול לאסירה וקיימא לבעל ואפ"י הכי איצטריך קרא דכי משטה אשתו למעוטי הא לאו הכי הוה שוה וכן על מה שאמר אים אמר רחמנא ולא קטן גרמא דזוקא משמיה ממעט לה קרא אבל נאסרה על ידי קיומו זה ולאו למעוטי (ימות דף סח.) ונקלקל הערוה על ידו כדאיתא בפרק אלמנה דף נה:) ומקומו בפרק יוצא דופן (נדה דף מה.) דומיא דכל עריות מקנא על ידן דלא איצטריך לאסמויינן אלא דשומות אבל דנאסרו פשיטא וכי משום דעריות ניגנו גריעי: **שחוף.** פירש רבינו מנחם שאינו בועל כדרכו ואינו מזריע דתניא[6] איזהו מרוח אשך זה הקליטים שנכנס רוח בנאסרו דברי ר"ע רבי ישמעאל אומר זה השחוף תימה אמאי נקט שמואל שחוף ולא נקט קרים

ושמא שחוף הוי רבותא טפי:

אבל הא הואיל ואסורה וקיימא. תימה מאי קמ"ל רב הונא והא מתני' היא ע"י כל עריות מקנין וי"ל דהכי פירושו מי שנאסר בכל בת ישראל ע"י בעילת זנות אפילו אינה קרובתו יצא עובד כוכבים דבלאו הכי כל בת ישראל מתסרא וקיימא לגביה: **יצא** עובד כוכבים שאין לו אלמנות וגירושין בה. פירש רש"י דנפקא לן מדכתיב אשר יגלח את אשת רעהו פרט לאשת אחריס תימה והא נפקא לן בקידושין בפרק האומרי[7] מלא תתחתן בם וכתמדומה דלא אתי קרא פרט לאשת אחריס אלא למעוטי ישראל הבא על העובדת כוכבים אשת עובד כוכבים וקמ"ל אע"ג דבעולת בעל יש להן ישראל בעובדת כוכבים פטור[8]:

למעוטי בהמה. תימה דהכא משמע דזנות תליא מילתא אם כן רבא דאמר כפ' הבא על יבמתו (ימות דף נד.) דיש זנות לבהמה מתני' למעוטי מאי וכי אית לן למימר דל"ל דשמואל לו דרב[9] הוגה: **מנא הא מילתא דאמרי רבנן אין זנות לבהמה.** ה"ג כפ' כל האסורין (תמורה ל:) מנא הא מילתא[6] דאין זנות לבהמה אמר ליה לא ניסמיכו קרא ונכתוב אתנן זונה וכלב מ"ל הכי אתנן כלב וכו': **אלא** למאן דאמר הערוה זו נשיקה מאי איכא למימר. והיינו שמואל כפ' הבא על יבמתו (ימות דף נה:) והכא אליביה דשמואל נמי מסקינן ומימה אדרבה איפכא מסתברא למאן דאמר הערוה זו נשיקה וחסיבה ליה נגי שאר עריות היינו דאיצטריך קרא הכא למעוטי אלא למ"ד הערוה זו הכנסת עטרה ולא חסיבה נשיקה גבי שאר עריות הכא מאי איצטריך למעוטיה:

דומה

שכבת זרע למה לי. כיון דאמרת מקנין ע"י שחוף: **לשקינא לה שלא כדרכה.** אל תסתרי עמו להבעל שלא כדרכה: **משכבי אשה כתיב.** הוקשו שני משכבותיה לכל דברים וכיון דנאסרת עליו אמאי לא הוי קיומי: **דרך אברים פריצותא בעלמא היא.** שוכב עמה בקיבוב בשר: **פריצותא מי קאסר רחמנא.** אשה על בעלה בהכי וכיון דלא מתסרא עליה בהכי פשיטא דלאו קיומי הוא: **בנשיקה.** משיק השמש באותו מקום: **היינו דאתא קרא למעוטיה.** דלא תימא הערוה היא: **אלא למאן דאמר.** פירש"י הערוה אלמוהה בתורה שהיא כגמר ביאה בכל העריות כדכתיב (ויקרא כ) את מקורה הערה זו נשיקה מאי איכא למימר הכי מלא למעוטי קרא למעוטי אלא למ"ד הערוה זו הכנסת עטרה ולא חסיבה נשיקה גבי שאר עריות ביאה היא לכל דבר חוץ משפחה חרופה: **כקפידא דבעל תליא.** דכתיב וקיימא [כמדבר ה] ובעל הא חזינן ליה דקפיד שהרי קיימא לה על כך:

דומה

מהו דתימא נטמאה נטמאה שני פעמים. אמורים בכרשה ודרשינן ליה לקמן (דף מ:) אחד לבעל ואחד לבועל היכא דמיתסרא בהא זנות אבל הא הואיל ואסורה וקיימא אימא לא קא משמע לן: חוץ מן הקטן [וכו']: [3]איש אמר רחמנא ולא קטן ושאינו איש למעוטי מאי אילימא למעוטי שחוף והאמר שמואל שחוף [4]מקנין על ידו [5]ופוסל בתרומה מקנין על ידו פשיטא מהו דתימא [6]ושכב איש אותה שכבת זרע אמר רחמנא והא לאו בר הכי הוא קמ"ל ופוסל בתרומה פשיטא מהו דתימא [4]לא יחלל זרעו אמר רחמנא דאית ליה זרע ליחלל דלית ליה זרע לא ליחלל קמ"ל ואלא למעוטי עובד כוכבים והאמר רב המנונא [5]עובר כוכבים מקנין על ידו [7]ופוסל בתרומה מקנין על ידו פשיטא מהו דתימא נטמאה נטמאה שתי פעמים אחד לבעל ואחד לבועל היכא דקמיתסרא בהא זנות אבל הא הואיל ואסורה וקיימא אימא לא קמשמע לן ופוסל בתרומה פשיטא מהו דתימא [5]ובת כהן כי תהיה לאיש זר אמר רחמנא דבר הויה אין דלאו בר הויה לא קמשמע לן דפסיל מדרבי יוחנן [8]דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל [9]מנין לעובד כוכבים ועבד שבאו על הכהנת ועל הלוויה ועל בת ישראל שפסלוה שנאמר [6]ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין בה ואלא למעוטי מאי א"ר פפא [10]למעוטי בהמה דאין זנות בבהמה [11]אמר ליה רבא מפרזקיא לרב אשי מנא הא מילתא דאמור רבנן [12]אין זנות בבהמה דכתיב [7]לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב וגו' [13]ותניא [14]אתנן כלב ומחיר זונה מותרין שנאמר גם שניהם שנים ולא ארבעה ואלא שכבת זרע ל"ל מיבעי ליה [15]לכדתניא ש"ז פרט לדבר אחר מאי דבר אחר אמר רב ששת פרט לשקינא לה שלא כדרכה אמר ליה רבא שלא כדרכה [16]משכבי אשה כתיב אלא אמר רבא [17]פרט לשקינא לה דרך אברים א"ל אביי פריצותא בעלמא היא ופריצותא מי אסר רחמנא אלא אמר אביי פרט לשקינא לה בנשיקה הניחא למ"ד [18]הערוה [19]זו הכנסת עטרה אבל נשיקה ולא כלום היא היינו דאתי קרא למעוטי נשיקה אלא למאן דאמר דאמר הערוה זו נשיקה מאי איכא למימר לעולם לשקינא לה דרך אברים ומהו דתימא בקפידא דבעל תליא רחמנא ובעל הא קא קפיד קמשמע לן אמר שמואל ישא אדם

דומה

אלמנות וגירושין בה. שם לו קדושין, הוא דכי מת ואדם אין לה ובכל אלמנות מלגמרי (קדושין עה:) כגון ישראל, הוא דכי מת ואדם אין לה ובכל אלמנות בה. שם לו קדושין, הוא דאיני פוסלה כבעלה מלגמרי (שם). אתנן כלב. שאם אמר אדם לזונה הילך טלה והכעלי לכלבי: **מחיר זונה.** היתה לו שפחה זונה והחליפה בטלה. ומדקאמר אתנן כלב מותר מכלל דלאו זנות הוא דאי זנות הוא הוה מיהל עלה שם אתנן: **ואלא** [ויקרא כ] **מי שיש לו אלמנות וגירושין בה.** שם לו קדושין, הוא דכי מת ואדם אין לה ובכל אלמנות בה. **יצאו עובד כוכבים ועבד.** שאין קדושין תופסין (שם). אתנן כלב. שאם אמר אדם לזונה הילך טלה והכעלי לכלבי (יבמות נה:) אי: הילך טלה זה ואתן לכלבך אלמלי (תמורה ל:), ומחיר זונה. שהחליף טלה בזונה וקנאה בשפחה כאותו טלה (שם. וכעי"ז יבמות שם). **ש"ז פרט לדבר אחר.** כשהיה הנתחרה דנתחרת משפחה כתיב ובכל אים פותה שכבת זרע (יבמות נה:). **בנשיקה.** אבל נשיקה ולא כלום היא. ולא מיתסרת בבעלה בהכי (שם).

עין משפט נר מצוה

לב א מיי' פ"ח מהל' סוטה הלכה ח סמג עשין נו טוש"ע אה"ע סי' קמח סעיף ב:
לג ב מיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הלכה יא [וסיים מהל' תרומות הלי יא] סמג לאוין כ [טור אה"ע סימן כ]:
לד ג מיי' פ"ח מהל' סוטה הלכה ח סמג עשין פ טוש"ע אה"ע סימן קמח סעיף ב:
לה ד ה מיי' פי"ח מהל' איסורי ביאה הלכה כ [ג] וסי"ז מהל' תרומות הלכה ז סמג לאוין לט טוש"ע אה"ע סימן ז סעיף ח:
לו ו מיי' פ"ח מהל' סוטה הלכה ו טוש"ע אה"ע סימן קמח סעיף ב:
לז ז מיי' פי"ח מהלכות איסורי ביאה הלכה ח סמג לאוין קפא טוש"ע אה"ע סי' ו סעיף ח:
לח ח מיי' פ"ד מהל' איסורי מזבח הלכי יח:
לט ט מיי' פ"ג מהל' סוטה הלכה כד:
מ י מיי' פ"ח מהלכות איסורי ביאה הלכי י סמג לאוין כ טוש"ע אה"ע סימן ו סעיף ח בהגה"ה:

תוספות שאנץ

שחוף שבשרו נשחף וכלה ויבש ואין בו כח ובת"כ בקללות שניכו דוגמתו יש לך אדם שהוא חולה ומוטל במטה אבל בשרו שמור עליו ת"ל את השחפת מלמד שבשרו נשחף ל"ה. מקנין על ידו פשיטא הוי כמו והיין בה מקנין על ידו [פשיטא]. ופוסל בתרומה אם הוא אחד מן הפסולין המחללין את האשה כגון עובד כוכבים ועבד וחלל יתין בקידושין וביבמות דפסלי: מקנין על ידי עובד כוכבים מכאן מביא ר"ת ראיה באשה שנשתמדה לעבודת כוכבים ונשאה עובד כוכבים ונתגיירו היא בעלה ואומר ר"ת דאסורה ליה כשם שאסורה לבעל כך אסורה לבועל ויש ר"ל דאין אסורה ליה דרחמנא אפקריה לזרעי דעובד כוכבים דכתיב חרמה זרמתם ומביאין ראיה מראמרי' והא אסתר דהסיא הואי ואמאי לא אסרינ אסתר ערוה היא אם איתא דעובד כוכבים עושה ערוה ופוסלה בביאתו אלא ש"מ מדלא כתיב הכי דאין עובד כוכבים עושה ערוה ואינו פוסל בביאתו עוד מביאין ראיה מדפריך ז"ק דכתובות ולדרוש להו דאונס שרי משמע דאין עובד כוכבים פוסל בביאתו ומיהו אומר ר"ת דליתא דהא אמרי' הכא מקנין על ידי עובד כוכבים דאמרי' נמי כאשר אבדתי מבית אבי כך אבדתי ממך [אלמא] דעובד כוכבים פוסל בביאתו והא דפריך התם ולידרוש להו דאונס שרי התם משום דקרקע עולם היא ואינה עושה שום דבר ואז שרי והשתא ניחא ומיהא דלא פרי' והא אסתר ערוה הואי משום דידע דלענין זה מהני מה שהיתה קרקע עולם אבל פריך והא פרהסיא הואי דלענין חלול השם אינו סבור דמהני ולכך מתרץ אהא נמי קרקע עולם היתה ואינה חייבת למסור עצמה דהיכא דהויא קרקע עולם יעבור ואל יהרג וכן נמי לענין שפיכת דמים אם יאמרו לישראל נשליך אותך על הנוגה תן אז נהרוג אותך יעבור ואל יהרג דהוי כמו קרקע עולם דהם זורקין אותו על התינוק ואינו עושה שום דבר ומאי שנא הא דאמר ביבמות אין אונס בערוה לפי שאין קישוי אלא לדעת פי' אין אונס כלומר דיהרג ואל יעבור למה לי טעמא לפי שאין קישוי אלא לדעת בלא האי טעמא אין אונס דאמרי' בכל [התורה כולה] יעבור ואל יהרג חוץ מע"ז וג"ע וש"ד אלא לפי מה דפרישית ניחא דהיכא דהוי קרקע עולם שרי להכי איצטריך האי טעמא לפי שאין קישוי אלא לדעת ואסור: מנין לעובד כוכבים ועבד שבאו על כהנת ועל הישראלית שפסלוה. וא"ת מאי קבעי מנין והא אית ליה לר' יוחנן דעובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר כדאמר בפרק עשרה יוחסין והשתא ממזר הוי מיפסל בביאתו מיבעיא דה"נ פריך תלמודא התם וצ"ל הא דדיה הא דרביה אי נמי אמוראי נינהו ואליבא דרבי יוחנן.

מסורת הש"ס

א) [לקמן כח.], ב) יבמות מה. ע"ש סח: קדושין עה:, ג) יבמות נט: תמורה ל., ד) סט: [ויבמות לא:ת"ל ותנן ע"ש לא"ע], ה) יבמות נה:, ו) ב"מ סט. ז) [נחקתי פרשה כ], ח) [ויקרא כו], ט) [לף עה:], י) [לף סח:], כ) [ויקרא כב], ל) [מיכה רס"ל], מ) [יבמות סח: קדושין עה:], נ) [בראשית כב], ס) [קידושין סח.], ע) [ויקרא כב], פ) [לף סט:], צ) [ל"ל בחלמוה לכ"ע יבמות לף סט.], ק) [תוספתא דבכורות פ"ה], ר) [לף סח:], ש) [ויני היעב תוס' סנהדרין נב: ד"ה פרט לאשת אחריס תוס' קדושין כח: ד"ה אשת], ת) [ל"ל המנונא], א) [וכס"ם שלפניי וכן כתוס' סט כתמורה איתא דלמתי רבנן].

תורה אור השלם

1. וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֵת אִשְׁתּוֹ וְהוּא נִטְמָאָה אוֹ עָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה: במדבר ה יד
2. וְהִשְׁקָה אֶת הַמַּיִם וְהָיְתָה אִם נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ: במדבר ה כז
3. וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זָרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמְאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה: במדבר ה יג
4. וְלֹא יֶחֱלַל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשׁוֹ: ויקרא כא טו
5. וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בְּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל: ויקרא כב יב
6. וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ: ויקרא כב יג
7. לֹא תָבִיא אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְכָל נֶדֶר כִּי תוֹעֵבַת יְיָ אֱלֹהֶיךָ גַּם שְׁנֵיהֶם: דברים כג יט
8. וְאִשָּׁה כִּי תִקְרַב לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכַּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה הִוא: ויקרא יח כב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ופוסל וכו' וכיבמות דפסלי לאשה: (ב) ר"ה וכת כהן וכו' פרט לאשת נבדי אלמה: (ג) ר"ה ואלא מי וכו' למעוטי מאי למעוטי בהמה:

מוסף רש"י

מנין לעובד כוכבים ועבד כו' שפסלוה. כהנת מתרומת בית אביה, ולויה וישראלית כגון שנישאו לכהן וילדו לו בנים וכשמתו בעליהן היו אוכלות בתרומה כבכל כהנים, ואם בא עליה עכו"ם ועבד פסלה מתרומה וכ"ש מכהונה (יבמות מה.), מי שיש לו אלמנות וגירושין בה. שם לו קדושין, הוא דכי מת ואדם אין לה ובכל אלמנות בה. שם לו קדושין, הוא דאיני פוסלה כבעלה מלגמרי (שם). אתנן כלב. שאם אמר אדם לזונה הילך טלה והכעלי לכלבי (יבמות נה:) אי: הילך טלה זה ואתן לכלבך אלמלי (תמורה ל:), ומחיר זונה. שהחליף טלה בזונה וקנאה בשפחה כאותו טלה (שם. וכעי"ז יבמות שם). **ש"ז פרט לדבר אחר.** כשהיה הנתחרה דנתחרת משפחה כתיב ובכל אים פותה שכבת זרע (יבמות נה:). **בנשיקה.** אבל נשיקה ולא כלום היא. ולא מיתסרת בבעלה בהכי (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com